

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,
Kálvin-tér 17. szám. (Püspöki hivatal.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ár 1 évre 8 pengő
Postatakarékpénztári csekk számla: 43,916.

FŐSZERKESZTŐ: DR. RÉVÉSZ IMRE. FELELŐS SZERKESZTŐ: URAY SÁNDOR.

PÉLDA A JELENNEK, TETT A JÖVŐÉRT

Az „özv. Dr. Kügyi Virág Endréné Nagy Jolán református tudományos alapítvány”.

A magyar reformáció egyik szellemi atyja, nemcsak Németországnak, hanem az akkori egész művelt „Nyugatnak” (déleleti és északkeleti Európát beleértve) is egyetemes tekintélyű tanító mestere, Melancthon Fülöp, 1537 október 7-én, két nagy magyar tanítványa, Dévai Bíró Mátyás és Sylvester János érdekében levelet ír reformációnk egyik legfőbb pártfogójához, a már akkor horvát báni méltóságot viselő dunántúli nagyrúrhoz, a későbbi nádorhoz, Nádasdy Tamáshoz. E levélben lelkes elismerését fejezi ki a csöndes német tudós a harc edzett magyar oligarchának azért, hogy egyik birtokán, a Sárvár alatti Újszigeten nagy költséggel iskolát állíttatott. Azután a következő felejthetetlen sorokat fűzi

elismeréséhez: „Én pedig még némi kedvező előjelt is szeretek látni ebben. Midőn ugyanis ily időben gondoskodik a tudományok felől: az által azt mutatod, hogy nem vagy kétségbeesve a békesség s Magyarország boldogabb állapota felől. Mert ugyan kicsoda is szánná el magát iskolák állítására, ha azt hinné, hogy folytonosan tartani fog az ország dülése és hogy a haza szolgátságba fog jutni. Melyre nézve ezen te szándékokat

úgy tekintem, mint a következő békesség előjelét... s Mátyásnak gyakran mondtam: én jó reményességben vagyok a felől, hogy eljő az idő, midőn egykor a törökök kiűzélvén, ismét nyugodt lesz Magyarország.”

Egy mai Melancthon csaknem szó szerint megismételhetné ezt a magasztos nyilatkozatot ahhoz a

Szentesen lakó református testvérünkhöz, özv. Dr. Kügyi Virág Endréné Nagy Jolán úrasszonyhoz, akinek arcképét — nemesak a testit, hanem a lelkit is — a kilenc éve, példásan szép családi élet után elhunyt kiváló orvos férjével együtt be kívántuk mutatni olvasóinknak.

Abból az alkalomból tesszük ezt, hogy most már nyilvánosságra lehet hoznunk a következőket:

Dr. Kügyi Virág Endréné úrasszony 1939 évi április hó 2-án alapítólevelet írt alá, amellyel alapítványt létesített református theologiai, irodalom- és köztörténeti, általában világnézeti vonatkozású tudományos munkásság támogatására, továbbá idevonatkozó könyvek kiadására, irodalmi vállalatok létesítésére, ifjú tudományos kutatók segélyezésére.

Az alapítvány vagyona, az alapítványtévő holtig

tartó haszonélvezetének kikötésével, mint megterheléssel, tanyásbirtokból, házastelekből és nagyértékű ingóságokból áll s összes értéke meghaladja a 100,000 (Egyszázezer) aranypengőt.

Az alapítványi vagyon juttatása részint ajándékozási szerződéssel, részint pedig végrendelettel történt, és a debreceni református Kollégium válialta érte a vagyoni felelősséget, mint kezelő jogi személy, amely az alapítványi vagyont egy erre a célra alakítandó gondnokság által kezeli, gyümölcsözteti és fordítja jövedelmét a fentebb megjelölt célokra.

*

E mögött a fejedelmi tett mögött egy nemes, szerény, munkás asszonyi élet áll. A Pál apostol jellemzése jut róla eszünkbe: „A valóban özvegy és magára hagyatott asszony pedig reménységét az Istenbe veti...” (I. Timóth. 5: 5.) Gyermeké sohasem volt s ezért már régóta egyházat és annak jövőjét, az iskolát fogadta hűséges és aldozatos szeretettel nagy szívébe. Ez a mostani tette csak megkoronázása korábbi kegyes adományai, alapítványai hosszú sorának, amelyekkel a szentesi egyházat és annak iskolaügyét erősítette, a csongrádi missziói egyházat támogatta. Ezeknek az aranypengőben kifejezhető értéke körülbelül ugyanannyi, mint mostani alapítványáé.

Dr. Kügyi Virág Endréné lelkészcsaládból származik. Édesatyja Nagy Imre tiszasasi lelképásztor volt, édesanyjának, Sarkadi Nagy Zsuzsánnának családja szintén több lelképásztort adott egyházunknak. A lelképásztori házból hozta Isten dicsőségét szolgáló takarékoságát is, a hálaadás szent elkötelezettségét is, a magyar református egyház és iskolái iránt való mély felelősségérzetét is. A nagy magyar református Özvegyasszony-Pátrónak áldott seregét — a Lorántfy Zsuzsánna és az árva Bethlen Kata körül felsorakozó könnyfátylas csillagtábor — szemünk előtt látjuk most egy új névvel kiegészülni.

Isten dicsőségének aláhulló kegyelmes fénye ragyogja be ezt a nevet, és tegye hosszúvá és boldoggá, minden áldásában gazdaggá ezt az odaajándékozott drága életet!

*

Bármennyire önmagáért beszél is Kügyi Virág Endrénének ez a jövendő munkáló tette, nem tehetjük, hogy némi kommentárral ne kísérjük.

1. Nemrég jelent meg kizárólag magánvállalkozásként „A tiszántúli református egyházkerület története” c. kétkötetes munka. Jelen cikkünk ünnepi hangulatát nem akarjuk megrontani azzal, hogy a mű értékéről részletesebben nyilatkozzunk, mert ezt kemény és keserű megjegyzések nélkül aligha tehetnők. Annyit mégsem hallgathatunk el, hogy ez a két kötet sok mindenféle érdeket szolgálhat és kielégíthet (az első kötet bizonyos értelemben még a tudomány érdekét is, ha t. i. a tudományt az egyháztól elkülönítve értjük), de a református egyház legmagasabbrendű szellemi érdekeit semmiféle komoly értelemben nem szolgálja nézetünk szerint. Nos, erre a kétkötetes munkára, amint a második kötetből kiderül, ennek a tisztán magánvállalkozásnak sikerült egyházkerületünkben 1894 előfizetőt gyűjteni, ami 30 pengőjével 56,820 pengő, 36 pengőjével pedig (amit azoknak kellett érte fizetni, akik előjegyzésben ugyan, de nem egyszerre való fizetés feltételével

rendelték meg a könyvet) 61,184 pengő mozgósításának felel meg!! A tiszántúli magyar reformátusságnak igenis van tehát pénze irodalomra, de azt nem olyanok kérik el tőle ezidőszerint, akik hivatottak és jogosultak annak elbírálására, milyen irodalomra van szüksége egyházunknak tudományos és egyéb vonatkozásban. — Ezzel a nagyon szomorú ténnyel szemben, Istennek hála, odaállíthatjuk a Dr. Kügyi Virág Endréné-alapítvány nagyon vigasztaló tényét. *Lehet így is, tehát lehet jól is!* Kérdezzük: kik jönnek utána?

2. Ez az alapítvány annak a debreceni Kollégiumnak lett a gondjára bízva, amely valaha, dicsőséges egyházépítő és nemzetnevelő szerepének hiánytalan betöltése mellett és avval egyidejűleg a legerősebb magyar tudományos központok és tudósnévelő intézmények egyike is volt, még jóval a Magyar Tudományos Akadémia felállítása után is (amelynek első nagy gárdájában, köztudomás szerint, igen tekintélyes hányadot foglaltak el a debreceni Kollégium tanárai és neveltjei). Ez a Kollégium a maga négyszázados jubileumát napról-napra szorítóbb s egy napról a másra fojtogatóvá válható anyagi gondok közt érte meg. Azt a katasztrófát, amely a mult világháború következtében anyagi téren sujtotta, a közismert hősiek erőfeszítések ellenére sem tudta mind e mai napig teljes mértékben kiheverni. A jelenlegi új háborús helyzetnek úgy megy neki, hogy Isten különös kegyelmi ajándékának tekintheti, ha szorosán vett iskolai feladatait napról-napra teljesíteni fogja tudni. A nagy jubileumi létesítmények — amelyeknek a Kollégiumot közelebből érdeklő sorozata még csak most következnék —, még ha akadálytalanul megvalósulhatnak is az eredeti tervek szerint, a Kollégium erkölcsi és anyagi vagyonállagát igenis hatalmas mértékben fogják ugyan gyarapítani, de jövedelmi forrásait számbavehető mértékben alig. S mindez akkor, amikor ma már minden tárgyilagos szemlélő előtt tisztán áll, hogy a Kollégium egésze és valamennyi tagozata olyan, többszörösen redukált költségvetéssel dolgozik, amelyből a további takarékoság hangoztatásával már nem lehet többé a napról-napra való életfenntartás közvetlen veszélyeztetése nélkül újabb komoly lefaragásokat eszközölni; nem lehet annak ellenére sem, hogy a költségvetésre súlyos deficit nehezül! Lesz máskor alkalmam részletesebben is rámutatni arra, hogy a Kollégium megtartására ma már csak egyetlen lehetőség van: az egyházkerület közönsége álljon fel, vegye elő a szívét és kövesse a mult és a jelen beszédes és kötelező példáit! Gaál István esperes tudott jelentős alapítványt tenni „az ő erejéhez képest” (Máté 25: 15) a Kollégium javára a veszedelmet jelző legelső szóra, pedig sohasem volt növedéke. Épúgy, amint Kügyi Virág Endréné is a legelső, illetékes helyről kapott felvilágosító és kérő szóra tudta, hová tegye gyümölcsözni a reá Istentől bízott gazdag talentumokat: a debreceni Kollégiumba, hogy az necsak iskolai, hanem tudományművelő feladatait is, a református egyház és a magyar nemzet javára, multjának újból felragyogó fényével teljesíthessék. Kik jönnek utánuk? Kik értik meg, hogy a Kollégium nem mehet úgy neki a most következő nehézségeknek, ahogyan az 1918 utániaknak kénytelen volt nekikmenni? Kik látják világosan, hogy a Kollégiumot nekünk a

külföld — bárhogyan alakuljon a világpolitikai helyzet a békekötés után — még megmenteni sem igen fogja többé, *megtartani* és *fejleszteni* pedig annál kevésbbé? Kik érzik mélysegesen, hogy megtartók és fejlesztők egyedül csak mi magunk lehetünk — a Kegyelem által, amely minden hívő és felelősségerző, minden imádkozó és dolgozó tiszántúli református magyarban munkálkódhatik ugyanolyan hathatósan, mint Kügyi Virág Endrében, mint Gaál Istvánban?...

3. Nemrég tették közzé a „Magyar a magyarért” akció számadásait. Az országos gyűjtés közel 7 (hét) millió pengőt eredményezett akkor, amikor az állami költségvetés ezidőszert mindössze nem egészen 5 millió pengőt tud a szociális gondoskodás céljaira fordítani. A 7 millió pengős gyűjtésnek és a gyűjtés megfelelő elosztásának adminisztrációja mindössze 150.000 (Egyszázötvenezer) pengőt emésztett föl.

Rengeteg s még folyton növekvő gondtól és teherrel emésztett magyar társadalmunkban, ime, a nemzettestvériség egyetlen hatalmas fölgerjedése milyen gyönyörű áldozatkésztséget tudott támasztani és ez mekkora anyagi eredménnyel járt! Maga a kivételes alkalom és az ennek megfelelő rendkívüli lelkesedés azonban semmiestre sem tudott volna ilyen méretű eredményt biztosítani, ha a mozgalmat az első perctől kezdve nem fogják egységesen kézbe s nem biztosítják erőlesen és ügyesen egyfelől a széjjelforgácsolódás, másfelől az agyonadminisztrálás ellen.

A tiszántúli református egyházkerületnek nemcsak a Kollégiummal kapcsolatos gondjai, hanem minden egyéb anyagi problémája is egyetlen megoldást találhat csupán: az önkéntes áldozatkésztség szent fellángolásában, tervszerű felszításában, egységes irányításában és eredményeinek központi elosztásában. Meg kell már egyszer látnunk, hogy senki és semmi más nem fog rajtunk segíteni. Ha a Felvidék visszacsatolásakor a csonka ország minden magyarja torkaszakadtából követelte volna, hogy a visszacsatolás előtt kirabolt, éhező magyar testvérek százezreire segítsen az állam, de maga egy fillérjét sem mozdította volna meg erre a célra:

azóta már erkölcsileg véglegesen, de lehet, még egyébként is újra elveszítettük volna a Felvidéket, mégpedig megérdemelten. Jut-e eszünkbe, hogy egyházi vonatkozásban valami veszedelmesen hasonlót követünk el újra meg újra, valahányszor az állam keze után kapkodunk, mint a segítség álfája és ómegája után — a nélkül, hogy egyszer már komolyan számbavennők és egyesítenők a saját erőnket, amaz Ige szerint, amely követve és megvalósítva életet és fejlődést, elfeledve és megvetve satnyulást és halált jelent a Krisztus földi egyházában: „Egymás terhét hordozzátok és úgy töltsetek be a Krisztus törvényét!” (Gal. 6:2.)

A szentesi nagyszenny, ime, beállt a Krisztusért való teherhordozók sorába. Várja és várjuk, hogy boldog megszegyenüléssel jöjjenek a többiek is. Jöjjenek, ahogy már jöttek is, szerény parókiákról, és jöjjenek (de régen várjuk!) gazdag úrilakokból: jöjjenek fejedelmi áldozatokkal és a szegény özvegyasszony két fillérjével (Márk 12:41—44); jöjjenek mind, akik boldogan hisznek Urunk Jézus ígéréteinek: „*akinek van, annak adatik*”, és akik félelemmel és rettegéssel veszik szívükre ez ígért ítéletes visszaját is: „*akinek nincs, attól az is elvételik, amije van*”.

A Kügyi Virág Endré-alapítvány: Kollégiumunk jövőjét jelentő hajnali harangszó a ködben. Előrevetett sugárzó árnyéka a tiszántúli, s talán az egyetlen magyar református „*Krisztus törvénye-alap*” létrejöttének.

Révész Imre.

¹ Ez a cikk s benne ezek a szavak is, már a nyomdabaküldés előtt álltak, amikor felkeresett egy jómódú vidéki református úriember, régi barátom, s neve és közelebbi körülményei elhallgatásának legszigorúbb kikötésével átadott 500 (ötszáz) pengőt rendelkezésem alá, azzal a kéréssel, hogy ezt fordítsam elsősorban fiatal lelkészek külföldi missziói tanulmányúttjára, ha pedig ez a jelenlegi helyzet kitőlódása folytán nem lenne eredményesen megvalósítható, belátásom szerinti egyéb egyházkerületi missziói célra. Ígéretet tett, hogy mivel a misszió rendkívüli jelentőségét egyházunkra s közelebből kerületünkre nézve mélyen átérzi, ezt az adományát, ha Isten megsegíti, évről-évre meg fogja ismételni. „*A te Atyád, aki tülkon néz, megfizet néked nyilbán*” (Máté 6:3).

R. I.

Egy szervezkedés, amire régen vártunk

A „szervezkedés” nem tartozik anyaszentegyházunk lényegéhez, de hiányát sokszor meg szoktuk érezni. Gyakran észrevesszük például, hogy sok egyéb foglalkosságunk mellett az is nagy baj, hogy az egyház gyakorlati munkáját elősegítő teológiai tudományok művelői nincsenek egy táborban: nincsen hallgatók vagy olvasócsoporthoz, amely lelkesítse őket, nincsen elég praktikus és hajlékony szervezet, amely műveikkel kiadáshoz segítse. Írásaik íróasztalok jókjában porosodnak; a tudományos elmélyedésre idővel vagy rátermeltséggel nem bírók pedig tájékozódás dolgában éltizedekre elmaradnak.

Igaz, hogy a mai idő sokkal égetőbbnek látszó szükségeket tár elénk, de nem szabad elfelejtenünk, hogy egyházunk a tan tisztségével áll vagy esik s a tannak egyetlen földi ellenőrzője a teológiai tudomány. A gépkocsizóknak nemesak arra van szüksége,

hogy menetközben az út mellett lévő akadályokat elkerülje, hanem arra is, hogy a motor rendben legyen; az egyház életének sem egyetlen feladata, hogy a gazdasági és történelmi akadályokat kikerülje, hanem legalább annyira fontos az is, hogy a belső hajtóerő rendben legyen. Ennek ellenőrzője pedig nem más, mint a teológiai tudomány.

Örömmel jelentjük olvasóinknak, hogy *Coetus Theologorum — Református Theologusok Munkaközössége* néven most olyan szervezkedés indult meg, amely minden egyesületi és el-adminisztrálás veszedelmétől mentesen, tökéletesen megfelel ennek a rég várt célnak. Nem hiányzik belőle a teológiai tudományok iránti hősies, tiszteletreméltó, komoly lelkesedés éppenúgy, mint az itthoni lehetőségekkel való reális számolás. A *Coetus* az elmúlt hónapokban már elvégezte a megalakulás, alapszabálykészít-

lés stb. munkáját s most február elején a lettrekészség üde frissességével áll a nyilvánosság elé. A következő napokban nagy számmal fogja szétküldeni ismertető nyomtatványait: ezeknek alapos áttanulmányozására már most felhívjuk olvasóink figyelmét. Előre mondhatjuk: annyira mindenki számára alakult meg ez a szervezet, hogy — egészen különleges kivételtől eltekintve — csak negligencia magyarázhatja a tőle való távolmaradást.

Miről is van szó?

Kevesen vagyunk, reformátusok. Még kevesebben, akik a teológiát művelhetik. Össze kell gyűjteni az egész ország teológusait. Szeretnénk világban, kedvezőtlen jelek között, hadd pezsdüljön mégis az élet és szolgálat Krisztus kicsiny, de mégis egyedül diadalmas seregében!

Ezért gyűjti össze a Coetus „működő tagok” néven mindazokat, akik valamilyen mértékben is, művelik a teológiát. Ezek az ország minden nagyobb református központjában havonként felolvasó ülést tartanak, megbeszéléssel. Ezen a nagy nyilvánosság is résztvehet. A Coetus intézőbizottsága által titkos szavazással választott működő tagok évi 5 P-t fizetnek: ezért díjmentesen megkapják a Coetus szokásos évi kiadványát, egy kb. 8—10 P értékű teológiai könyvet.

Akik nem művelik a teológiai tudományokat, de értéklik, pártfogolják azokat s irántuk érdeklődnek: lehetnek „alapító tagok” (első évben 50 P-t, a következőkben a megfelelő alábbi rendes tagsági díjat fizetik) vagy „pártoló tagok (teológiai hallgatók: évi 3; segédlelkészek 4; professzorok, lelkipászorok, vallásatanárok, vallásoktató-lelkészek 5; jogiszemélyek 6 P-t fizetnek. A belépési nyilatkozat három évre kötelező; befizetett tagsági díjuk ellenértékéül minden évben díjtalanul megkapják a Coetus 8—10 P bolli árt érő kiadványait. Tehát a pártfogolás magasztos eszmei értékén kívül még tisztán könyvtárgyarapító szempontból is nagy előnyöket biztosít a belépés!

A Coetus nyomtatványaiból megtudjuk, hogy a közeljövőben kommentárok, katekétikai, homiletikai, etikai, apologetikai stb. könyvek kiadására kerül sor. Mindennél fontosabb azonban, hogy már 1940 szeptemberére megjelenik a cca 300 oldal terjedelmű Károlyi emlékkönyv, amely 22 érdekesebbnél-érdekesebb tanulmányt tartalmaz magyar teológusok tollából. Ezt csak azok kapják meg, akik a fenti módok valamelyikén a Coetus tagjai lesznek. Megtudjuk azt is, hogy 1941-ben, a legkiválóbb és leghasználhatóbb Kalvini-mertetést, Niesel „Die Theologie Calvins” c. művét adják illetmény-kötetnek Dr. Nagy Barna fordításában.

Mint már említettük, ez a szervezkedés nemcsak egy egyházkerületre szorítkozik. Székehllye mégis Debrecenben van: vezetőjévé egyhangú lelkesedéssel Dr. Vasady Béla egyetemi tanárt választotta meg az októberi közgyűlés.

Megjegyezzük azt is, hogy a szervezkedés pontos címe: Coetus Theologorum — Református Theológusok Munkaközössége. Debrecen, Egyetem. Csekk-száma: 49,801.

Örömmel üdvözljük a hívő bátorlóságot, amellyel elindultak, és — melléjük állunk!

Hírek az egyházmegyéből

ALSÓSZABOLCS-HAJDÚVIDÉKI EGYHÁZMEGYE.

A régi, szép történelmi multú hajdúhadházi református egyház érezvén az idők parancsolta szükségét és megemlékezvén Urunk parancsáról, hogy az Ő Igéjéről el ne feledkezzünk: most nagyon áldott lehetőséget készített a református ifjúság lelkigondozásának végzésére is. Szép, nagy, kellemes otthont készített az ifjúsági egyesület számára. Maguk a fiúk és vezetőik Juhász Sándor, Nagy József segédlelkészek és Ábrók József, akit az egyház, mint fiatal állásnélküli tanítót egyenesen az ifjúság vezetésére állított be, két kezük munkájával végezték az átalakítási munkálatokat. Most, hogy a lehetőség már megvan, Molnár Zoltán a hajdúhadházi gyülekezet lelkipásztora Tamás Ferenc konventi ifjúsági lelkészt elhívta, hogy három napon keresztül felkeresve a tanyavilág ifjait és gyülekezeteit is, bent Hajdúhadházon is ismertesse meg azt a munkát, az ifjúsági munkát, amely által szeretnők a magyar életet evangéliumszerűbbé tenni. Az elmúlt év utolsó három napján tartottuk meg Hajdúhadházon ezeket az ifjúsági napokat. Adja a jó Isten, hogy azon a helyen, ahol a lehetőség is oly szépen el van készítve és ahol van bőven ifjúság is, mellyel foglalkozni kell igazi református és evangéliumi módon szerveződjék meg a fiatalság egyházunk javára.

BEREGI EGYHÁZMEGYE.

Nyári táborozás Vásárosnaményban. A Református Keresztyén Leányegyesületek Szövetségéhez tartozó leányegyesületi vezetőket nyári táborozásra hívta meg a vásárosnaményi gyülekezetbe Kelemen Gyula lelkipászor, th. esperes. Az országos vezetőség a meghívást elfogadta. A közvetlen közelben lévő Tisza- és Szamos-folyók partja áldott alkalmul kínálkozik a hitvalló lelkek testvéri találkozására épűgy, mint a testi felüdülésre.

Háziipari foglalkoztatás. A Kelemen Gyula vásárosnaményi református lelkipászor és felesége vezetése mellett működő Beregi Református Leányegyesületek Szövetsége, a már közismert háziipari tevékenységét jelentős mértékben fokozta azzal, hogy az érdekelte lelkipászorok támogatásával Beregi, Szatmár, Szabolcs és Bihar vármegyék területén 35 új háziipari telepet szervezett meg. Ezzel a Szövetség mintegy 1800 arra rászoruló, szegény családot juttat állandó téli keresethez. A szervezési munka a fel-szabadult részeken tovább folyik.

DEBRECENI EGYHÁZMEGYE.

Lelkészválasztás. A hosszúpályi gyülekezet, az elmúlt év őszén elhunyt Csighy Andor örökébe Nagy Márton újlétai lelkipászor választotta meg lelkészévé.

Ifjúsági vezetőképző-tábort hirdet a debreceni egyházmegye elnöksége, a debreceni Keresztyén Ifjúsági Egyesülettel, 1940 február 1—4-re, a debreceni KIE nagytermében (Piac-u. 36. sz.). Négy napot betöltő gazdag program várja az egyházmegye egyes gyülekezeteiből kiküldendő, vezetésre hivatott ifjakat. Részvételi díj (teljes ellátással) 4 P. Jelentkezni lehet Ács Mihály KIE titkárnál.

HEVESNAGYKUNSAGI EGYHÁZMEGYE.

A karcagi református egyház átérezve a vallás-tanításban az Isten Igéjének fontosságát, múlt hó decemberében igen örvendetes újítást kezdeményezett: 42 tanerős iskolájának tanítóit, növendékeit kb. 800 P költséggel ellátta bibliával. Minden tanító kezébe egy-egy vászonkötésű teljes Szentírást, minden növendék kezébe egy-egy Újtestamentumot adott úgy, hogy a felsőbb négy osztály az Újtestamentumot, az alsóbb kettő pedig egy-egy evangéliumot kapott. A tanítás mindennap bibliaolvasással kezdődik. A növendékek maguk is kikeresik, sőt ők olvassák. A naponként olvasott bibliai helyek lókusait az osztálytanítók beírják a haladási napló Jegyzet-rovatába. Ez az örvendetes kezdeményezés, mely teljes egészében Szombathy István lelkipásztor, iskolaszéki elnök elgondolása és saját felelősségére tett újítása, már is érezteti a vallástanítás terén a hatását. Egy-egy anyag megbeszélése mindig azzal kezdődik, hogy a növendékek kezükbe veszik a bibliát, kikeresik a tanító által mondott helyet. Így a tanítás mindig bibliából indul ki és abban gyökerezik. Öröm látni azt a sok gyermekarcot, amely ránéz a saját bibliájára, amit hazavisz és otthon is elolvassa szülei előtt azt a pár verset, amit az iskolában olvastak aznap. Ennek az újításnak a karcagi egyház későbbi életében is feltétlenül meg lesz a következménye.

NAGYKÁROLYI EGYHÁZMEGYE.

Mátészalkán az elmúlt hónapban négynapos ifjúsági konferencia, vezetőképző tábor volt a szatmári és nagykarolyi egyházmegyék gyülekezeti ifjúsága részére. Az volt a cél, hogy lehetőleg minden gyülekezetből két-két fiú jöhessen el, akik megismerve az ifjúsági munka célkitűzéseit: segítőtársai legyenek lelkipásztoraiknak az ifjúsági munka végzésében. Az esperesek G. Szabó Mihály és Fóris Lajos nagy megértéssel segítették a vezetőképző tábort céljaik elérésében. Fóris Lajos esperes két napon keresztül köztünk is volt. Hasonlóképpen az egyházmegye missziói előadói Boross Mihály és Sipos Károly, nemcsak az áldott alkalmak előkészítésében vettek részt, hanem állandóan a fiatalság közt tartózkodtak és bibliakör vezetéssel, meg előadásokkal szolgálták az ifjúsági munkát. Dr. Kincses Endre mátészalkai lelkipásztor az egész gyülekezetét bevonta úgy, hogy a gyülekezet tagjai a fiúkat keresztényi szeretettel látták vendégül. Öröm nézni, hogy gyülekezeteink milyen nagy szeretettel látják a komoly evangéliumi munkát. Több mint 80 fiú állandó résztvevő volt majdnem negyven gyülekezetből és a befejező vasárnapon csak Nagyecsdről 80 fiatalember jött el. Ez alkalommal avattuk fel a Mátészalkai Református Ifjúsági Egyesület tagjait is. Előadásaikkal és szolgálataikkal: Peleskey Sándor, Török József, Sípos Károly, Boross Mihály, Filep Gusztáv, Dr. Kincses Endre, Kovács Bálint lelkipásztorok, Balla Péter zenetanár, Dr. Koncz Zoltán főorvos, Simon Boldizsár és Tamás Ferenc vettek részt.

Esperesválasztás. A Fóris Lajos hodászi lelkész-társunk lemondásával megüresedett esperesi szék betöltése megtörtént. A gyülekezetek általános nagy többsége Peleskey Sándor nagydobosi lelkipásztor,

eddig egyházmegyei főjegyzőt tisztelte meg bizalmával. Peleskey Sándor még ifjú ember, munkabírása teljességében veszi át a nagykarolyi egyházmegye vezetését. Iskoláit a debreceni ősi Kollégiumban végezte, majd szeniori tisztet viselt s néhány évig debreceni segédlelkész volt. Nagy reménységgel üdvözöljük az új esperest.

SZATMÁRI EGYHÁZMEGYE.

A szatmári egyházmegyében G. Szabó Mihály esperes és Sipos Károly missziói előadó kezdeményezésére ifjúsági vezetőképző-napok voltak Kiss B. Júlia leánytitkárnő és Tamás Ferenc konventi ifjúsági lelkész közreműködésével.

Szamossályiban egynapos ifjúsági konferencia volt. Dr. Darányi Mihály lelkipásztor az egész gyülekezet számára lehetővé tette az áldott alkalmat, hogy megismerhessék az ifjúsági munka szükségességét és megtapasztalhatták annak áldásait is. A gyülekezet nagyon szép érdeklődéssel vett részt.

Tiszabecs egyházközség nagyon közel volt a régi cseh határhoz. Ma már, hála Istennek, az itteni ifjúsági konferencián résztvehettek a nemrégén még megszállás alatt lévő tiszaujlakiak is. Így ezáltal is nagyon áldott volt a két gyülekezet találkozása. Vitéz Juhász Ferenc lelkipásztor boldogan készítette elő az ifjúsági napot, tudván, hogy ezzel a jövő építését segíti.

Panyola is megtartotta az ifjúsági napot. Szarka Boldizsár lelkipásztor fehéredő hajjal, de fiatalos örömmel készítette elő gyülekezete számára ezt a napot. Az esti befejező vallásos estén ez alkalommal volt először kivilágítva a templom. Oly szépen megoldották, hogy a panyolai gyülekezet számára sokáig emlékezetes marad ez az ifjúsági nap. Amitől eddig sokan idegenkedtek, megismerték és megtapasztalták, hogy jó.

Gacsály református gyülekezetében Borbás Károly lelkipásztor gyülekezeti napot készített elő, amelyen a gyülekezet a református ifjúsági munka fontosságával és célkitűzésével ismerkedett meg. A gacsályi fiúk, leányok és az egész gyülekezet olyan szép számmal vettek részt ezeken az alkalmakon, amely megerősítette minden belmissziói munkában azt a tudatot, hogy megvan az evangélium utáni szomjúság a mi népünk lelkében.

Szatmárökörítőn régi szép ifjúsági munka volt. Az ököritői fiúk ott voltak minden konferencián, ami csak közelükben volt. Most új lelkipásztoruk Kalmár Dániel nagy szeretettel kezdett hozzá, hogy ezt a szép munkát még komolyabbá és erősebbé tegye. Ezért rendezett nemrégiben egy ifjúsági napot, mely újból összegyűjtötte a fiúkat és a leányokat. Adja Isten, hogy szép, komoly bibliai munkában együtt is maradjanak.

Kocsord református fiatalsága Sipos Károly lelkipásztor gondos és komoly vezetésével és gróf Tisza Lajos, az ifjúság igazi barátjának szerető segítségével újabb szép állomásához érkezett el az ifjúsági munkának. Volt már előzőleg Kocsordon konferencia, nyári tábor. És most 33 református fiú vallotta meg a gyülekezet színe előtt, avatásuk estéjén, hogy ők nem szégyellik a Krisztus Evangé-

liumát. Áldja meg a jó Isten nemes, szép törekvéseit és acélozza is meg erejüket, hogy bizonyosságot is tehessenek Életünk Uráról.

Fehérgyarmat református gyülekezetében körzeti ifjúsági téli tábor és leányvezetői konferencia volt. Vasárnap az egész fehérgyarmati gyülekezet és a környező gyülekezetek vezetői, lelkipásztorai, tanítói és ifjai, leányai gyűltek egybe. A fehérgyarmati templom kicsinynek bizonyult. Mindenki boldogan nézte a fiatalok felvonulását, hiszen bennük a jövődőt láthattuk és örülünk, hogy az evangéliumi munkára való felhívás nem talál süket fülekre. A gyülekezet vezetői: Szabó Tibor lelkipásztor és Kézy György segédlelkész nagy munkát vállaltak magukra, de ez nem volt hiábavaló. Másnap, hétfőn, a leánykört vezetőik összejövetele volt, melyre a vidékiek is eljöttek szép számmal. Szolgálatot végeztek: Szabó Tibor, Sipos Károly lelkipásztorok, az egyházmegye belmissziói körének tagjai, élükön Török József lelkipásztossal, Kézy György segédlelkész, Kiss B. Júlia leánytitkárnő és Tamás Ferenc.

Szamoskér nagyon el van zárva a világtól, de szabad a Lélek számára. Nagyon áldott református gyülekezeti nap volt, melyen az ifjúsági munka állott a középpontban. Nem nagy lélekszámra ez a gyülekezet, mégis megmozdult olyan szépen, hogy láthattuk azt: kicsik is erősek vagyunk, ha a Lelket nem akarjuk megoltani. Kocsis János a gyülekezet lelkipásztora nagy örömmel készítette elő az ifjúsági napot. Nem volt sehoh konferencia, ahova ő el ne jött volna és szolgált is istenáldotta módon nagyon sok ifjúsági összejövetelünkön. Áldja meg a jó Isten a szamoskériek megmozdulását. Szolgáltak: Sipos Károly, Molnár Gyula diakónusképző, Szarka Boldizsár, Kocsis János lelkipásztorok, Kiss B. Júlia leánytitkárnő és Tamás Ferenc.

HALOTTAINK

Üzv. Könyves Tóth Kálmánné szül. Budaházy Izabella, élete 87. évében, folyó évi január hó 18-án, hosszas szenvedés után elhunyt. A magyar nagyszonyok típusa volt. Szerette a virágokat, a debreceni ispotályi parókia udvarát tündérekertté varázsolta, melynek szépségeiben méltán gyönyörködtek nagynevű férjének egykori barátai: Baksay Sándor, Szász Károly, Pósa Lajos és Jókai Mór. Élete végén sokat szenvedett. Két leányát neki kellett kikísérni a temetőbe. Temetése január 20-án folyt le a debreceni Köztemetőbe, hova ugyanakkor átszállították 1926-ban elhunyt férje hamvait s közös sírba helyezték őket. A B. F. R. A.

Szabó Zsigmond kiskunhalasi lelkipásztor, a keeskeméti egyházmegye főjegyzője, 54 éves korában, január 9-én elhunyt Pályája kezdetén egyházkerületünkben a máramarosszigeti református főgimnázium vallásánára volt. A B. F. R. A.

Tóth Béláné Nagy Ilona, nyírmeggyesi református igazgató-tanító felesége, hosszas betegség után, 49 éves korában elhunyt. Férje és négy gyermeke gyászolja korai távozását. A B. F. R. A.

Szokody Péterke, Szokody Gyula tiszainokai lelkipásztor fiacskája, nyolchetes korában elköltözött. A B. F. R. A.

K Ü L Ö N F É L É K

A szegedi reformátusok második, Új Magyar Hajnal Temploma fővédnökségét a Kormányzó úr volt kegyes elvállalni. Most, amikor a templom-építés kérdése a megvalósulás stádiumába lépett, az egyházközség elnöksége az eddig történekről a Kormányzó úrnak jelentést tett. Magyarország Kormányzója a jelentést megértő szívvvel vette tudomásul és saját pénztárából a templomépítés megsegítésére 1000 pengőt utalt ki.

Lelkészképesítő vizsgák lesznek a debreceni Kollégiumban február hó folyamán; ezekre Püspök úr a meghívókat most bocsátotta ki. Az I. lelkészképesítő vizsga február 6. (hatodik) napján délelőtt 9 órakor kezdődik; a II. lelkészképesítő vizsga február 20. (huszadik) napján, ugyancsak délelőtt. A jelöltek már előző nap jelentkeznek, az első vizsgára a lelkészképzőintézet igazgatójánál, a második vizsgára az egyházkerületi főjegyzőnél. (Utóbbihoz február 19-én, hétfő reggel 9 órakor a Kollégium kistanácstermében, ahol jelentkezés után azonnal kezdetét veszi a zártermi írásbeli dolgozat elkészítése.)

Tűz a debreceni Kollégiumban. A múlt vasárnap este, január 21-én, könnyen végzetessé válható tűz ütött ki a debreceni Kollégium hátsó keresztépülete padlásán, pontosan a díszterem felett. Az egyik kémény falával érintkezésben állott egy gerenda, mely a kéményből valamiképpen tüzetfogott. A füstre egy kisdiák lett figyelmes. A tűzoltók csakhamar megjelentek s lokalizálták a tüzet. Sajnos, a tűz másnap ugyanott megismétlődött s ezúttal a díszterem mennyezete is megrongálódott. A kár tűzbiztosítás révén javarészen megterül.

Szénhiány miatt január hó elején egy hetet késett a debreceni Kollégium gimnáziumában a tanítás; most a szénmizéria, sajnos, ismét jelentkezett, úgyhogy a gimnázium növendékei egyelőre a fával fűthető öreg kollégiumi fitanítóképződei és polgári fiúiskolai tantermekben tanulnak délután. Remény van rá, hogy a régi rend csakhamar helyreáll.

Dr. Bronner Ferdinánd bécsi egyet. tanár keresi családjának eredetét. Edesatyjának vagy nagyatyjának anyakönyvi adataira volna szüksége. A család 1820 körül vándorolt ki Magyarországból a lengyel-sziléziai határra. Valahol a Hegyalja körül laktak egy kis faluban, vagy tanyán. Lehet az is, hogy a családnév nem „Bronner” volt, hanem „Bonner”, vagy „Brunner”. Arra kérem a lelkipásztor urakat a Hegyalján, illetőleg a Hegyalja vidékével határos tiszántúli egyházmegyékben, hogy méltóztassanak utánanézni a születési, esketési, halálozási anyakönyvekben a XVIII. század végén, vagy a XIX. század elején, hogy milyen keresztnévvel kapcsolatban és milyen időben fordul elő ez a családnév és kérem szívves értesítésüket nekem megküldeni: *Dr. Incze Gábor*, Budapest, II. Török-utca 4.

HIVATALOS ÉRTESETÉS

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

259—1940. szám.

KÖRLEVÉL

a vasúti arcképes igazolványok meghosszabbításáról.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr az 1939. évi 8795—1939. sz. eln. rendeletével a tényleges és nyugdíjas közszolgálati alkalmazottakat megillető vasúti arcképes igazolványoknak az 1940. évre szóló érvényesítésére vonatkozó 1043—1939. eln. sz. rendeletének módosítása tárgyában intézkedett. (L. a *Hivatalos Közlöny* 1940. évi január hó 1-én kelt 1. számában.)

Felhívom a vezetésem alatt álló egyházkerület valamennyi tanügyi hatóságát a miniszter úr által kiadott rendelethez való alkalmazkodásra.

Debrecen, 1940. január 24.

Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
293—1940. szám.

FELHÍVÁS.

Felhívom a nagytiszteletű Lelkipásztor urakat, szíveskedjenek utánanézni annak, hogy 1795-től 1820. években gyülekezetükben nem szolgált-e Borsos Sámuel nevű lelkipásztor. Amennyiben gyülekezetükben szolgált volna, szíveskedjenek annak is utánanézni, vajjon 1805—1815. években nincs-e ott András nevű fiának születési bejegyzése.

Amennyiben a kutatás eredményre vezetne, erről jelentést kérek.

Atyafiságos tisztelettel:

Debrecen, 1940 január 24.

Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
356—1940. szám.

KÖRLEVÉL

a kebelbeli összes lelkipásztorokhoz.

Fölmerült esetből kifolyólag értesitem Nagytiszteletűségüket, hogy a 2901—1938. sz. a. az anyakönyvek használatára vonatkozólag kiadott és a *Debreceni Protestáns Lap* 1938. évfolyamának 193. lapján olvasható, 1938 június hó 29-én kelt rendelkezés nem állhat ellentétben a 135—1938. számú egyetemes konventi határozattal 1938 július hó 1-i hatállyal életbeléptetett levéltári szabályrendeletnek 17—23. §-aival. Ennek következtében az említett 2901—1938. számú rendelkezésre hivatkozással nem lehet megtagadni a kutatási engedélyt azok számára, akik egyébként a szabályrendeletben megkívánt előfeltételekkel rendelkeznek.

Atyafiságos tisztelettel:

Debrecen, 1940 január 24.

Dr. Révész Imre,
püspök.

A debreceni református Kollégium igazgatóságától.

171—1940. szám.

Nagytiszteletű Lelkipásztor Urak szíves figyelmébe!

Az utóbbi időben közvetlenül a legációválasztás előtt — elég nagy számban — fordultak hozzám lelkipásztortársaim azzal a kéréssel, hogy ilyen és ilyen alkalmakkor ilyen és ilyen okok miatt mentsem fel gyülekezeteiket a legátusfogadás kötelezettsége alól. Tisztelettel felhívom a lelkipásztor társaim figyelmét az 1929. évi 425. jegyzőkönyvi számú egyházkerületi közgyűlési határozatra, amely szerint a *felmentés csak az illetékes egyházmegyék közgyűlési hozzájárulása alapján adható meg*. Ezért arra kérem lelkipásztortestvéreimet, az említett határozat értelmében szíveskedjenek a jövőben eljárni, mert a kérést csak így van módomban tekintetbe venni. Egyúttal pedig kérem annak is a tudomásul vételét, hogy a szabályszerű kérést így is csak akkor vehetem figyelembe, ha az az illető ünnep előtt *legalább egy hónappal* beérkezik hozzám.

Debrecen, 1940. január hó 24.

Dr. Kállay Kálmán,
kollégiumi igazgató.

Pályázati hirdetmények

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
264—1940. szám.

Pályázati hirdetmény.

A tiszántúli református egyházkerület missziói bizottsága pályázatot hirdet a tanya- és szórványgondozás munkájának elősegítésére kiadandó következő traktátusokra:

1. Mikor még nem volt tanyavilág. (Tanyáink multja.)
2. Ahogy ma élünk. (Helyzetkép a tanyákról református szempontból.)

3. Ahogy élni szeretnénk. (Tanyáink jövője református szempontból.)

4. Pusztalakók a Bibliában. (Esetleg több füzetben.)
5. Mit üzen a magányban élőknek? (Bibliai szemelvények alapján.)
6. A csend áldása.
7. Az ördög nem alszik. (Kísértések a tanyavilágban.)
8. Istennel a tanyán.
9. Szórványaink a számok tükrében.
10. Szétszórta is egyek.

A traktátusok a „Koszorú” füzetekhez hasonló alakban jelennek meg. Terjedelmük legalább egy, legfeljebb kettő nyomtatott ív.

A kiadásra érdemesnek ítélt traktátusok szerzői 20—30 P szerzői tiszteletdíjban részesülnek.

A kéziratokat a missziói bizottság alulírt előadójához 1940 március hó 1-ig (Debrecen, Ferenc József-út 71) címre kell beküldeni.

Debrecen, 1940 január hó.

D. Dr. Révész Imre sk., **Dr. Ferenczy Károly sk.,**
püspök, a missziói bizottság a missziói bizottság elő-
elnöke. adója.

A **hódmezővásárhelyi** református Bethlen Gábor-gimnázium fenntartótestülete pályázatot hirdet a lemondás folytán megüresedett *magyar-német szakos rendes tanári* tanszékre a törvényes illetményekkel. A tanszékre helyettes tanár is választható.

Magyar-német szakcsoportra képesített, református vallású okleveles középiskolai tanárok pályázati kérvényüket, melyhez az 1939. IV. tc. 1. §-ában előírt származási okmányok, születési, nős pályázóknál házassági anyakönyvi kivonat, tanári oklevél, állampolgárságot, katonai szolgálatot, egészségi állapotot, esetleg eddigi működést vagy cserkésztszti képesítést igazoló iratok csatolandók, február 10-ig a gimnázium igazgatóságához küldjék be. Az állás azonnal elfoglalandó.

A megválasztott nőtlen tanár bentlakás és ellátás ellenében kötelezhető az internátusi felügyelő tanári teendőkre.

Márton Árpád sk., **Varga Dezső sk.,**
elnök-lelkész. igazgató.

A **körösladányi** református egyház presbitériuma pályázatot hirdet a szabadságon lévő *kántortanító* helyére egy helyettes-kántortanítói állásra. Kötelesség a szabadságon lévő kántortanító osztályának, V—VI. fősztálynak tantervszerűen vezetése, vasárnapi iskolai vezetés, a belmissziói munkákban beosztás szerinti résztevés, kettő társával a kántori teendők felváltva való ellátása. Fizetés: Egy bútorozott szoba, havonta 100 P az egyház pénztárából és a kántori stóla harmadrésze. — A pályázók folyó évi február hó 25-én, vasárnap délelőtt jelenjenek meg orgona-és énekpróbára. Akit a presbitérium a helyettesi állásra alkalmaz, annak a próbára való utazás költségeit megtéríti. A pályázók az összes előírt okmányokat válaszbellyel együtt, folyó évi február hó 21-ig adják be a körösladányi Református Lelkesi Hivatalhoz. Az állás márc. 1-én foglalandó el, az alkalmazás a tanév végéig tart.

Az **olesvai** református iskolaszék helyett keres a lemondás folytán megüresedett *kántortanítói* állásra. — Fizetése: lakás és havi 85 P az egyház pénztárából. Az állás azonnal elfoglalandó.

Tivadarfalva református iskolaszéke pályázatot hirdet újonnan szervezett II. sz. államsegélyes *tanítói* állásra. Az állás egyelőre helyettessel, elsősorban férfi- ilyen pályázó hiányában nőtanítóval töltsük be. Fizetés, kötelesség törvényeszerű. Pályázati határidő február 15. Állás választás után azonnal elfoglalandó. Szabályszerűen felszerelt, válaszbellyes kérvények Református Iskolaszék, Tivadarfalva, u. p. Tiszapéterfalva címre küldendők.

TARTALOM:

Révész Imre: Példa a jelennek, tett a jövőért.
sz.: Egy szervezkedés, amire régen vártunk.
Hírek az egyházmegyékből — Halottaink — Hivatalos értesítés —
Pályázati hirdetmények — Hirdetések

FÖLDEK, HÁZAK, TELKEK
eladása, vétele, bérlete ügyében
forduljon bizalommal
DIENES JÓZSEF O.F.B. ingatlanforgalmi irodájához
DEBRECEN, BETHLEN-UTCA 21. SZÁM

SESZTINA LAJOS
vasnagykereskedés
DEBRECEN
TELEFON: 20-06 és 15-43

Alapította:
Sesztina János
1819-ben.

IPARI-, MEZŐGAZDASÁGI-, HÁZTARTÁSI-,
GÁZOLTALMI- és LÉGVÉDELMI CIKKEK.

Gondtalanul szerezheti be téli szükségleteit,
ha a **„TAKARÉKOSSÁG“ RT.**
bevásárlási rendszere
útján eszközli azokat!

DEBRECEN, DEÁK FERENC-UTCA 6.

Szerezze meg
a „TAKARÉKOSSÁG“ RT. vásárlási igazolványát.
Díjtalanul boesátja rendelkezésére a Központi iroda.

Alföldi Takarékpénztár Debrecenben
Ferenc József-út 16.

Betéteket előnyösen gyümölcsöztet és azonnal kifizet. Kölcsönöket állandóan folyósít. — Mint a Futura főbizományosa, foglalkozik a termény-üzlet minden ágával. **TELEFONOK:**
Bank: 19-70. és 22-32. Terménysztyály: 28-66. szám.

JÓ SZEMÜVEG

tökéletes látást biztosít!
Ertselem a mélyen tisztelt vásárlóközönséget, hogy látáserészüzletemet megnyitoltam. A református papság, tanítóság, a Kollégium, a középiskolák tanári kara és az összes egyházi hivatalok tisztviselői 10 százalék engedményben részesülnek. — Mint fiatal kezdő református optikus, tiszteltet kérem a szíves támogatást.

SZABÓ JÓZSEF

látáserészemester Debrecen, PIAC-UTCA 56. SZ. Megyeháza mellett.

ANGSTER JÓZSEF ÉS FIA
ORGONA- ÉS HARMÓNIMUMGYÁR RT.
PÉCS, József-u. 30.

Orgonák, harmóniumok javítása, átépítése, új homlokzatsípek, villamos fűtőberendezések. — Múltányos feltételek, művészi kivitel.

KRASZNER LAJOS

Gyapjűszövet és bélésáru nagykereskedő BUDAPEST, V. KERÜLET, DEÁK-TÉR 2. SZÁM.
Kapható mindenféle ruhaszövetáru, jó és megbízható minőségben és kedvező árakon.
Lelkészek, tanárok, tanítók részére fizetési kedvezmény az ORJÓ útján.
Pontos kiszolgálás. Kívánatra szívesen küld mintákat.

Alapítási év:
1906

Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1940—422

Zsoltárok, bibliák, imakönyvek

minden kivitelben és nagy választékban, papír, író- és rajzszerek, arany töltőtollak, levélpapírok, amatőr albumok, emlékkönyvek a legolcsóbban beszerezhetőek

ÉS A TISZÁNTÚLI **DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATÁNAK** „MÉLIUSZ“ könyv-, papír- és írószerekkereskedésében Debrecen, Ferenc József-út 26. Tel.: 16-73.

MAGYAR ÁLTALÁNOS HITELBANK
DEBRECENI FIÓKJA

Piac-utca 45—47. Telefon: 23-70., 23-71.
FOGLALKOZIK A BANKÜZLET MINDEN ÁGÁVAL

Papi palástot és süveget

jutányos áron készít

Szénási Sándor

Hódmezővásárhely, Tavasz-u. 20. sz.

JÓ MINŐSÉG! PONTOS MUNKA! KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELEK!
Református Iparos.

Főzéshez, fürdéshez, szobafűtéshez

a gáz a legjobb, legolcsóbb, legtiszább;
a gáz a legkényelmesebb;
a gáz a leggyorsabban kezelhető;
a gáz melege pontosan szabályozható;
a gáz számlaértéke egy hónappal későbbben fizetendő.

A gázvezetékeket 5 évi részletre készítjük és a bevezetés költségeit a gáz állandó használata esetén nagyrészt visszatérítjük.

Fűzőt, tűzhelyet, autogeysert, fürdő- és fűtőkályhát olcsón bérbeadunk.

Díjtalan felvilágosítások, készülékek bemutatása, költségvetés:

BATHYÁNY-UTCA 17. SZ.
Telefon: 28-53. sz.

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS
VILÁGÍTÁSI VÁLLALATA.

REFORMÁTUS

PAPI PALÁST ÉS SÜVEG
KÉSZÍTÉSE
ELSŐRENDÜ KIVITELBEN
FÉNYES ILONA
RIMASZOMBAT